γεῖον παρομοίας διαμαρτυρήσεις, ἃς λαμβάνει νῦν διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Ἄπτου-ἐλ-Οὔτση, ἰδιαιτέρως μάλιστα καὶ μεγίστης προσοχῆς ἄξιον εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Ὀρθοδόξων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλέον σπουδαιότεροι μὲ ποίαν προθυμίαν ἐξῆλθον εἰς προϋπάντησιν καὶ αὐθημερὸν τῆς ἀφίξεώς του εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Θεόδ. Σαρικάκη, δοξάζοντες τὸν Θεόν, ἔλεγον, ὅπου τοὺς ἠξίωσεν ἡ τύχη μετὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν νὰ ἴδωσι γνήσιον Ἕλληνα Πρόξενον προστάτην τῆς Ὀρθοδοξίας, διότι ὁ Ἄπτου-ἐλ-Οὔτσης οὐδὲν ἄλλο ἦτο μέχρι τοῦδε ἢ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ θεράπων τῶν πασσάδων. Τοῦτο μόνον ἀρκεῖ πιστεύομεν νὰ διαψεύσῃ τοὺς ἐνταῦθα καὶ Βηρυττῷ ὑπεργήρους, τοὺς ὁποίους ἡ τύχη μόνον ἐβοήθησε νὰ κατέχωσι θέσεις καὶ μεριμνῶντας μόνον περὶ αὐτῶν, ἀδιαφοροῦν τὰ ἀληθῆ τοῦ Ἔθνους πολύτιμα συμφέροντα καὶ ἐναντίον τῆς ἀληθείας συστήνουσιν εἰς Ἀθήνας τὸν Ἄπτου-ἐλ-Οὔτση, ὅτι ἀπολαμβάνει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐν τῷ τόπῳ.

Ἡμεῖς ὅμως οἱ πλησίον τῶν πραγμάτων τοὺς ἐρωτῶμεν, εἰς ποῦ συνίσταται ἡ περιβόητος αὕτη ἐπιρροή, ἀφοῦ καὶ ἐναντίον αὐτῶν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν τοῦ Πατριαρχείου Συμβούλιον περιφρονητικῶς ἀπέρριψε τὴν χυδαίαν αἴτησιν τοῦ Οὔτση ζητήσας νὰ θέσῃ θρανίον μεθ᾽ Ὁλλανδικοῦ στέμματος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διότι τὸ τοῦ Ἕλληνος Προξένου δὲν ἦτο πλέον δι᾽ αὐτόν. Καὶ δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ὑπηκόους, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, καὶ διὰ τοὺς μὴ ὁποίαν χαρὰν ἐκόμισεν ἡ ἄφιξις τοῦ κ. Θ. Σαρικάκη ὡς ὑποπροξένου ἡμῶν ἐνταῦθα ἀδύνατον ἦτο νὰ περιγραφῇ καὶ τοῦτο σαφεστάτη ἀπόδειξις εἶναι διὰ τῆς προθυμίας, μεθ᾽ ἧς ἅμα τῷ ἀκούσματι τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Θ. Σαρικάκη ἐσπεύσαμεν τηλεγραφικῶς ὅσον καθὼς καὶ δι᾽ ἀναφορᾶς ὑπογεγραμμένης παρ᾽ ὅλων τῶν ὑπηκόων καὶ ηὐχαριστήσαμεν τὴν Σ. Κυβέρνησίν μας διὰ τὴν δικαίαν καὶ ἀξιέπαινον αὐτῆς πρᾶξιν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ χαρὰ ἡμῶν διήρκεσε τόσας μόνον ἡμέρας, ὅσαι μετροῦνται ἐπὶ δακτύλων καὶ εἰς μὴν ἀκόμη δὲν εἶχε παρέλθει ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας παρέλαβε τὴν ὑπηρεσίαν ὁ κ. Θ. Σαρικάκης καὶ εὐθὺς τηλεγραφικῶς μανθάνομεν τὴν παῦσιν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐκ νέου διορισμὸν τοῦ Ἄπτου-ἐλ-Οὔτση. Ἐρωτῶμεν τὴν Σ. Κυβέρνησιν διατί ἡ πρωτάκουστος μεταβολὴ αὕτη καὶ ἀφοῦ ἀδίκως παύει τὸν κ. Θ. Σαρικάκην, διατί ἐπαναφέρει τὸν Ἄπτου-ἐλ Οὔτσην, τὸν ὁποῖον δὲν ἐννοοῦμεν κατ᾽ οὐδένα τρόπον νὰ ἔχωμεν Πρόξενόν μας;

Τὴν δυσάρεστον ταύτην εἴδησιν θετικῶς πληροφορηθέντες καὶ πρὶν ἔτι ὁ Οὔτσης μεταβῇ εἰς Βηρυττὸν καὶ λάβῃ τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον ἐσπεύσαμεν ἐν σώματι πάντες δι᾽ ἐκτεταμένων ἀλλεπαλλήλων τηλεγραφημάτων καὶ ἀναφορῶν καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον κατ᾽ εὐθεῖαν καὶ μέσον τοῦ ἐν Ἀθήναις φίλου μας διηυθύναμεν διαμαρτυρόμενοι κατὰ τοῦ παρανόμου τούτου διορισμοῦ.

Ὅπως μάλιστα περισσότερον πιστοποιήσωμεν τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἡμῶν ἀκριβῶς περὶ τῆς ἀληθοῦς θέσεως τῶν πραγμάτων, ἡ ὁποία ἀγνοοῦμεν πόθεν ὁρμωμένη τὰ δίκαια παράπονα ἑκατὸν εἴκοσιν ὑπηκόων Ἑλλήνων ἐπὶ δεκατετραετίαν σήμερον δὲν ἐννοεῖ νὰ εἰσακούσῃ καὶ ἔτι κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐξεθέσαμεν αὐτὰ πρὸς αὐτήν, ἀλλ᾽ ἐπιμένει νὰ ἔχῃ τὸ κτῆνος τῶν Ἀράβων ὑποπρόξενόν μας ἐνταῦθα· «τὸ ὅτι εἶναι κτῆνος δὲν χρειάζονται πολλαὶ ἀποδείξεις, ἀρκεῖ μόνον ὅπου θέλει νὰ ἦναι Κόνσολ! εἰ καὶ ὁμιλεῖ ξηρὰν τὴν γλῶσσαν τοῦ χωρίου του δηλ. τὰ Φελλάχικα», προέβημεν λοιπὸν προφορικῶς ὡς καὶ ἐγγράφως εἰς διαμαρτύρησιν κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἄπτου-ἐλ-Οὔτση πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἀξιοτίμους κ.κ. ἀντιπροσώπους τῶν ξένων δυνάμεων· ἡ διαμαρτύρησις αὕτη ὑπεγράφη ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος ἐγγράφως ἐκλεχθέντων παρ᾽ αὐτῆς· γνῶσιν τῆς διαμαρτυρήσεως ταύτης ἔχει δὲν ἀμφιβάλλομεν ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός.

Ἔτι σπουδαιοτέρα φρονοῦμεν εἶναι ἡ μέσον φίλου τινὸς σταλεῖσα πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀναφορὰ ἡμῶν, ἥτις ὡρισμένας ἔφερε κατηγορίας μέρος ἐκ τῶν ἀναριθμήτων καταχρήσεων τοῦ Ἄπτου-ἐλ-Οὔτση καὶ ἐν τοσούτῳ εἰς ὅλα ταῦτα ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς μέχρι τοῦδε οὐχὶ μόνον δὲν ἔδωκε τὴν ἐλαχίστην προσοχὴν πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ὡς ἔπρεπε νὰ πράξῃ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκδίκησιν ἡμῶν ἔσπευσε προθύμως νὰ διορίσῃ ἀναπληρωτὴν τοῦ ἀγλώσσου Ἄπτου-ἐλ-Οὔτση τὸν Ἠλίαν Οὔτση, υἱὸν αὐτοῦ, οὗτινος ὁ μισελληνισμὸς δὲν χρειάζεται ἀμφισβήτησιν, διότι τοῦτο μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ τοῖχοι ἀκόμη τοῦ ἐν Ἀθήναις Λυκείου Σουρμελῆ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμαθήτευσεν ἐπὶ τριετίαν, καὶ ἡ ἐνταῦθα Πατριαρχικὴ σχολή, εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ πολλῶν χρόνων τυγχάνων ὡς ἐπίτροπος αὐτῆς ἐξωστράκισε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καίτοι ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης μ᾽ ὅλην τὴν ἀδράνειάν του κατὰ καιροὺς ἔφερεν ἐξ Ἱεροσολύμων Ἕλληνας διδασκάλους, καὶ τοὺς ὁποίους ὁ Ἠλίας-ἐλ-Οὔτσης ἀποπέμψας λέγει, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δὲν εἶναι χρήσιμος δι᾽ ἡμᾶς «δηλ. τοὺς Ἄραβας».

Τὰς ἀνωτέρω ἐλεεινὰς πράξεις τοῦ Ἄπτου-ἐλ-Οὔτση καὶ τὰς σπουδαίας ἐνεργείας ἡμῶν κατ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον γνωρίζων ἅπασα ἡ ἐνταῦθα κοινότης ἀνεξαιρέτως πάσης τάξεως καὶ θρησκείας καὶ βλέπων ἀμέσως ἐκ νέου τὸν διορισμόν του οὐδὲν ἄλλο λέγωσιν ἢ ὅτι ἔχει δίκαιον ὁ Ἄπτου-ἐλ-Οὔτσης κηρύττων παρουσίᾳ καὶ λέγων ὅτι διὰ τῶν χρημάτων του παίζει τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Βηρυττῷ ἐπὶ τὰς παλάμας του καὶ οὕτως θὰ ἦναι πάντοτε πρόξενος καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν ὑπηκόων.»

Ποῦ πρὸς θεοῦ ἠκούσθη συνταγματικοὶ Ἕλληνες νὰ καλύπτωσιν τὸ πρόσωπον ἐκ τῆς αἰσχύνης· διότι ἄραβες ἀγνοοῦντες τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἡμῶν νὰ περιφρονῶσιν ὡς ἀναξίους αὐτῆς καὶ τὸ ἔθνος νὰ θέτωσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν μοῖραν τῶν ἐν Ἀσίᾳ βαρβάρων διὰ τῆς ἑξῆς ἀραβικῆς φράσεως...

Ἐλ Γιουνανιὴν σάρου μίθλ ἐλ-Ατζζιάμ «Οἱ Ἕλληνες ἔγιναν ὡς τοὺς Πέρσας.»

Ἡμεῖς λέγουσιν παρανομοῦντα βαλῆν δι᾽ ἑνὸς καὶ μόνου τηλεγραφήματος συκόνωμεν, καὶ ἐσεῖς ἕναν ὑποπρόξενον τοιαύτας ἔχων ἀξιοποίνους πράξεις ἀποροῦμεν πῶς ἀνέχεσθε. Ἡμεῖς δὲν ἀνεχόμεθα καὶ ὁλόκληρα ἔτη παρῆλθον ὅπου διαμαρτυρώμεθα κατ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀνέχονται τοῦτο ἐρωτῶμεν οἱ φιλοδίκαιοι ἐν Ἑλλάδι νὰ ὑβριζώμεθα ὡς δοῦλοι ἐπὶ δεκατετραετίαν ὁλόκληρον, νὰ σπαράζονται ἱερὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα ἑκατὸν εἴκοσι ὑπηκόων Ἑλλήνων νὰ ἐξευτελίζηται τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ὑπὸ δεσποτῶν ἀράβων; διότι αἰσχροκερδῆ γραΐδια ἀνάξια νὰ φέρωσι τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα θέλουσιν τοῦτο καὶ συστήνουσιν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν οἱ ἴδιοι. πότε μὲν ὡς οἷος ὤν, πότε δὲ ὡς ἀθῶαν περιστερὰ τὴν ἀφρικανικὴν τίγριδα Ἄπτου ἐλ-Οὔτση.

Ταῦτα ἀρκοῦσιν πιστεύομεν ὅπως φωτισθῇ τὸ δημόσιον εἰς τὴν ὁποίου τὴν δικαιοσύνην καὶ μόνον ἔχομεν πάσας τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἀνατεθειμένας ὅπως θεραπεύσει τὸ κακὸν εἰς ὃ πρὸ πολλῶν χρόνων εὑρίσκεται πᾶν ὑλικὸν καὶ ἠθικὸν συμφέρον ἔχομεν ἐκτεθειμένον εἰς ἀγρίας ἐκδικήσεις. Πολλὰ δὲ ἐπαναμβάνομεν Οὐτσικὰ ἀνέκδοτα ὑπάρχουσιν κεκρυμμένα τῶν ὁποίων τὴν ἀνακάλυψιν ὑποσχόμεθα τότε μόνον ὅταν ἔλθῃ γνήσιος Ἕλλην πρόξενος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου νὰ ἐνεργηθῶσιν τοπικαὶ ἀνακρίσεις καθ᾽ ἣν ἀφόβως νὰ προσέλθωσιν πολλοὶ μάρτυρες καὶ καταθέσουν τὴν ἀλήθειαν τὴν ὁποίαν νὰ εἴπωσιν, τὴν σήμερον δὲν τολμῶσιν φοβούμενοι οἱ δυστυχεῖς τὰς ἐκδικήσεις τοῦ Ἄπτου-ἐλ-Οὔτση, ὅστις ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν κηρύττει παρουσίᾳ ὅτι «διὰ τῶν χρημάτων του εἶναι πρόξενος καὶ θὰ ἦναι διὰ παντός.»

Νέους ἀνακριτὰς δὲν θέλομεν διότι τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσταλθέντων πικρῶς ἐδοκιμάσαμεν· ἔρχονται ἐνταῦθα ὡς τοιοῦτοι ἐπὶ σπουδαίων καταγγελιῶν ὡς τὴν τῆς κυρίας Δ. Καρᾶς καὶ οἵτινες ὡς ἐρασταὶ τῶν ὡραίων ἵππων τοῦ Ἄπτου-ἐλ-Οὔτση ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ των κάμνουσιν τὰς ἐκθέσεις «τὰ μαῦρα ἄσπρα» τοιαύτης φύσεως ὥστε καὶ δεικνύουσιν ὅτι τὰ πάντα βαίνουσιν κανονικῶς κανονικότερον καὶ τοῦ χρυσοῦ κύκλου.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἐν Δαμασκῷ

ΔΗΜΗΤΡ. Ι. ΣΟΠΟΒΕΤΗΣ, ΣΤ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡ. ΚΩΤΑΚΗΣ.

Ἑλληνικὴ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία κατὰ τὰς Στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἀπέναντι τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ. **Κήρυγμα** τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 11 π.μ. Ἀπὸ δὲ τῆς 3 μέχρι τῆς 4 μ.μ. Ἑρμηνεία τῆς Γραφῆς. Συμπροσευχὴ δὲ ἀπὸ 6—7 τὸ ἑσπέρας ἑκάστης μὲν Πέμπτης ἑλληνιστί, ἀπὸ τῆς 7—8 ἑκάστης δὲ Κυριακῆς ἀγγλιστί.

Κήρυγμα. Εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λάνδερερ, παραπλεύρως τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ὁ κ. Δ. Ζ. Σακελλάριος κατοικεῖ κηρύσσεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τὰς 9—10 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4—5 μ.μ. Τὴν δὲ Τετάρτην τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὰς 7—8. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς αὔριον:

«Ὁποία ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ἐκ χριστιανῶν καὶ μὴ χριστιανῶν γονέων».

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. L. Olivier ἔχει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνει τὰ γαλλικὰ αὐτοῦ μαθήματα κατὰ τὴν ἑσπέραν εἰς τιμὰς μετρίας. Τὰ μαθήματα ταῦτα εἶναι προωρισμένα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς αὐτὸν τὸν κ. Olivier κατοικοῦντα ἐν ἀρ. 20 τῆς ὁδοῦ Γερανίου κατὰ τὴν Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ Κυριακὴν μεταξὺ τῆς 12ης καὶ 2ας Μ. Μ.

ΤΗι ΚΛΑΙΣΘΗΣΙΑι
ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΤΕΧΝΕΙΟΝ

Ἀρ. **10**—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—Ἀρ. **10**

Ὁ κ. Λ. Χάϋμαν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τῇ πολυαρίθμῳ πελατείᾳ του, ὅτι ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς εἰς Εὐρώπην περιοδείας του, προμηθευθεὶς ἐκεῖθεν νεώτατα τοῦ εἴδους του ἀντικείμενα.

Ἐντὸς μικροῦ τὰ καταστήματά του θὰ περιλαμβάνωσι πλουσιώτατα ἔπιπλα αἰθουσῶν, ἑστιατορίων καὶ κοιτώνων.

Οἱ πελάται θέλουσιν εὑρίσκει ἐν αὐτοῖς ὑφάσματα κάλλιστα παραπετασμάτων, νεώτατα ἔπιπλα καὶ ἀντικείμενα διάφορα τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Παρισίοις οἴκων.

Γνωστοποιεῖ δὲ τῷ κοινῷ, ὅτι ὅπως γίνεται ἐν Παρισίοις ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς μετακομίσεις καὶ τὴν πλήρη διασκευὴν τῶν νέων οἰκημάτων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμοδίαν τῶν ἐπίπλων τοποθέτησιν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀντὶ ἀμοιβῆς προσυμπεφωνημένης.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ.

96.—Ὁδὸς Αἰόλου.—96.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου, τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω.

ΛΟΥΤΡΑ
ΤΟΥΡΚΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Ἐπισκευασθέντων ἤδη ἐντελῶς καὶ τῶν ἄνωθι τοῦ Μενδρεσὲ **Εὐρωπαϊκῶν Λουτρῶν**, ἐδόθησαν καὶ ταῦτα εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Τιμαὶ προσδιορίσθησαν αἱ ἑξῆς:

ἀπὸ 1— 5 λουτρῶν Δρ. 1:25 ἕκαστον
ἀπὸ 5—15 » » 1:15 »
ἀπὸ 15—30 » » 1:— »

δίδονται δὲ καὶ θειοῦχα, ἁλατοῦχα, σιδηροῦχα κλπ. προστιθεμένης μόνον τῆς ἀξίας τοῦ φαρμάκου ἤτοι λεπτὰ 30 δι᾽ ἕκαστον λουτρόν.

Ἅπαντα τ᾽ ἀνωτέρω προπληρωτέα.

ΦΑΡΜΚΕΜΠΟΡΕΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

3 Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 3

Ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, **Ἐγκόλπια** ἰατρικά. **Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα** ἰατρικά, **Ἐγχυτήρια** τοῦ Πραβάζ, **Σικυοσχάσται, Καυτηριοφόρα, Βελόναι** χειρουργικαί, **Καθετῆρες** Νο 1—12, **Μητρεγχύται, Ψυχαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες** ἐλαστικοί, **Κλύσματα** διὰ πᾶσαν σχῆσιν, **Θερμόμετρα** λουτρῶν, **Θηλαὶ** μαστῶν ἐλαστικαί, **Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ** ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, **Ὀμφαλεοδέσμοι, Κηλεπίδεσμοι** καὶ ἀναζῶστροι, **Κύσται** διὰ πάγον, **Προσκεφάλαια** ἐλαστικά, **Περικνημίδες** καὶ ζῶναι ἐλαστικαί, **Οὐροδόχοι** ἐλαστικοί, **Ζυγοί, σταθμά, κοχλιάρια** καὶ σπάθαι ὀστέϊνα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ

Ὁ ἰατρὸς **Ι. Φωκαξένος** εἶναι ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας «James Epps et Co Homœopathiechemists London» καθ᾽ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐν Ἀθήναις ὁδὸς ἁγίου Κωνσταντίνου ἀρ. 29.

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΗΛΙΟΣ

THE SUN FIRE OFFICE

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος **1710**

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.

Ἡ ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων τεσσάρων ἐτῶν.

Κυριακῷ καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Δ. Ἀγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις.
Γαβριὴλ Μακρῆς ἐν Ζακύνθῳ.
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.**

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει πωλεῖται εἰς μετρίαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘ᾽ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἐτησία.......... Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις........ » » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ.......... Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ...... Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ᾽.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1074
ΑΘΗΝΗΣΙ, — 2 Νοεμβρίου 1881 — ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι᾽ ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ᾽ ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11 Νοεμβρίου. Πιστεύεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει σχηματισθῇ αὔριον ὡς ἑξῆς· ὁ κ. Φρεϋσινὲ τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Σαίυ τῶν οἰκονομικῶν ὁ κ. Γαμβέττας πρόεδρος ἄνευ χαρτοφυλακίου· τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων ὑπουργῶν δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστά.

Ὁ κ. Φὰρ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν βουλὴν πίστωσιν ἐκ 15 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Τύνιδος.

HAVAS

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11 Νοεμβρ. Ὁ κ. Φερρὺ ἔδωκε τὴν ἀπὸ τῆς πρωθυπουργίας παραίτησιν αὐτοῦ. Εἰς τὸν κ. Γαμβέτταν ἀνετέθη ὁ σχηματισμὸς νέου ὑπουργείου.

Ἡ περὶ παραιτήσεως ἀπειλὴ τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ δὲν θεωρεῖται ἐν Βερολίνῳ ὡς σπουδαία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. Ὁ στρατηγὸς Φὰρ ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν πρότασιν συμπληρωτικῆς πιστώσεως 28 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Τύνιδος.

Ὁ Πάπας ἔστειλε τῷ αὐτοκράτορι τῆς Αὐστρίας αὐτόγραφον ἐπιστολὴν περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου εἰς τὴν Βιέννην.

REUTER

ΟΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΜΩΑΜΕΘΑΝΟΙ

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Λονδίνου γράφουσι τὰ ἑξῆς.

«Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις συνετῶς πράττουσα πᾶν λαμβάνει εὔλογον μέτρον, ὅπως διαβεβαιώσῃ τοὺς ἐν Θεσσαλίᾳ μωαμεθανούς, ὅτι τὰ δικαιώματα αὐτῶν ἔσονται σεβαστά, καὶ ὅτι ὡς οἱ χριστιανοὶ συμπολῖται αὐτῶν θέλουσιν καὶ οὗτοι ἀπολαύει πάντων τῶν πλεονεκτημάτων τῆς πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Δὲν ἐβράδυναν δὲ οἱ Μωαμεθανοὶ ν᾽ ἀναγνωρίσωσι τοῦτο. Παρὰ ἀνταποκριτοῦ τινος, ὅστις εἶχε συνοδεύσει τὸν βασιλέα κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ περιήγησιν μανθάνομεν, ὅτι ὁλόκληρος τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὁ πληθυσμὸς ἄνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκεύματος, ἐξῆλθε πρὸς προϋπάντησιν τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁλόκληρα χωρία ἐνίοτε παρηκολούθησαν αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν μιλλίων, ὅπως ἴδωσιν αὐτὸν ὅσον οἷόν τε πλεῖστον. Ἰδίως δὲ λέγεται, ὅτι οἱ προὔχοντες μουσουλμάνοι «προσηνέχθησαν πρὸς αὐτὸν μετὰ παιδικῆς ἐμπιστοσύνης», καὶ εἰλικρινῶς ἀνεκοίνωσαν εἰς αὐτὸν λεπτομερείας περὶ τῶν ῥᾳδιουργιῶν δι᾽ ὧν ξένοι πράκτορες προσεπάθησαν νὰ φοβίσωσι καὶ πείσωσιν αὐτοὺς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν χώραν πρὶν ἢ εἰσέλθωσιν οἱ Ἕλληνες. Εὐτυχῶς ὅμως ἀπεφάσισαν νὰ μείνωσι, καὶ πᾶς ὑπάρχει λόγος ὅπως πιστεύῃ τις ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα θέλει πληρέστατα δικαιώσει τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν.

»Ἡ γνωστοποίησις τῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς τοῦ ν᾽ ἀνεγείρῃ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Κερκύρᾳ τζαμία διὰ τοὺς μωαμεθανοὺς κατοίκους τῶν μερῶν τούτων θέλει ἀφεύκτως ἐξασκήσει ἀρίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν Τούρκων, οἵτινες τελευταῖον ἦλθον ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Μανθάνομεν δὲ ὅτι, ὅτε ἡ βασιλικὴ συνοδεία μετέβαινεν εἰς Καλαρρύτας, τὸ βορειότατον σημεῖον τῶν ἐν Ἠπείρῳ νέων ἑλληνικῶν ὁρίων, οἱ κάτοικοι τοῦ Συρράκου, μεγάλου χωρίου ἐπὶ τῆς τουρκικῆς τῶν συνόρων γραμμῆς, κατέβησαν ἐν σώματι εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ τῆς Ἄρτης, ὅπως ἴδωσι, καὶ ἀνευφημήσωσι τὸν βασιλέα, «καὶ ἔστειλαν ἐπιτροπήν τινα πρὸς αὐτόν, ὅπως τὸν ἐρωτήσῃ διατί, ἀφοῦ ἦλθε τόσον πλησίον, δὲν προέβαινεν ὀλίγον παραιτέρω, ἵνα συμπεριλάβῃ αὐτοὺς ἐντὸς τῆς νέας γραμμῆς». Τοιαῦτα γεγονότα καθιστῶσι πιθανώτατον, ὅτι ὅλοι οἱ Ἠπειρῶται θέλουσί ποτε ὁμοθύμως ἀπαιτήσει τὴν ἕνωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ συγχαρητήρια, δι᾽ ὧν ὁ κ. Γλάδστων ἐπανειλημμένως ἐχαιρέτισε τὴν παραχώρησιν τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα πληρέστατα δικαιολογοῦνται ὑπὸ τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν ἐν τῇ παραχωρηθείσῃ ἐπαρχίᾳ κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ὁ ἐν Ἰταλίᾳ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Μεδιολάνων ἀπὸ 17/29 Ὀκτωβρίου.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΕΝ ΜΕΔΙΟΛΑΝΟΙΣ.

Β

Βραχέα τινὰ περὶ τῆς πόλεως τῶν Μεδιολάνων, τῆς διοργανώσεως τῆς Ἐκθέσεως καὶ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῆς σκοποῦ.

×

Τὰ Μεδιόλανα ἡ πρωτεύουσα τῆς Λομβαρδίας δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἡ ἠθικὴ πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ τῶν Ἰταλικῶν μεγαλουπόλεων εἰς τοσοῦτον κατέφθασεν ἀναπτύξεως ὡς ἐν Μεδιολάνοις. Τὸ αὐτὸ εἰρήσθω περί τε τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ζωῆς. Ὑπὸ ἀρχιτεκτονικὴν ἔποψιν εἶναι ἡ κομψοτέρα, καὶ ἐξαιρουμένης τῆς Παπικῆς Ῥώμης, ἡ διαπρεπεστέρα ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Ἰταλίας. Ἡ Μητρόπολις αὐτῆς εἶναι τὸ ἀριστούργημα τῆς Γοτθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸν πλοῦτον τῶν κοσμημάτων δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὑψίστης, ποιητικωτάτης παραφροσύνης ἔργον. Ἡ Galleria αὐτῆς εἶναι μοναδικὴ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πάντα ἐν γένει τὰ διακοσμοῦντα αὐτὴν μνημεῖα καὶ ὁ πλοῦτος τῶν κοινῶν κτιρίων τιθεῖσι τὰ Μεδιόλανα ἐν τῇ τάξει τῶν πολυτελεστέρων μεγαλουπόλεων τῆς Εὐρώπης.

×

Τοιαύτην τὴν πόλιν οἱ πολῖται αὐτῆς ποιοῦσι. Καὶ ὄντως· τὸ πρακτικὸν καὶ δραστήριον πνεῦμα τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, ὡς πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ἐν Μεδιολάνοις ἐναργέστερον ἐκδηλοῦται· εἶναι αὕτη ἡ μᾶλλον ἐργαζομένη, ἡ μᾶλλον ζῶσα τῶν Ἰταλικῶν πόλεων.

×

Κατὰ τὸ 1861 διωργανώθη καὶ ἔλαβε χώραν ἐν τῇ τότε πρωτευούσῃ τοῦ Ἰταλικοῦ βασιλείου, ἐν Φλωρεντίᾳ, ἡ πρώτη Ἐθνικὴ Ἰταλικὴ Ἔκθεσις, σκοποῦσα κυρίως εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς πολιτικῆς ἑνώσεως ἐν τῇ χώρᾳ. Οἱ καιροὶ τότε ἦσαν δύσκολοι καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία ἐν Ἰταλίᾳ ἐλάχιστα ζωῆς σημεῖα ἠδύναντο νὰ δώσωσι, διότι αὕτη μόλις ἐξήρχετο ἀπὸ τῶν δεινῶν τῶν ἐγχωρίων ἐπαναστάσεων καὶ τοῦ πρὸς τὴν Αὐστρίαν πολέμου.

×

Μετὰ εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς ἀποτυχούσης ταύτης Ἐκθέσεως ἡ μόνη Ἰταλικὴ πόλις ἡ δυναμένη οὐχὶ μόνον νὰ συλλάβῃ ἀλλὰ καὶ ἐπιτελέσῃ τοιοῦτον σχέδιον, ἐπελάβετο τῆς διοργανώσεως δευτέρας Ἐκθέσεως, ἥτις, μετρία κατ᾽ ἀρχὰς φρονοῦσα, προὐτίθετο τὴν μόνην βιομηχανίαν νὰ περιλάβῃ. Συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐξ ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων πρὸς συλλογὴν τῶν ἀναγκαιούντων κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ὁ πρῶτος προϋπολογισμὸς ὥριζεν εἰς 300 χιλιάδας φράγκων.

Ἤρξαντο συλλεγόμεναι αἱ προσφοραί, διδόμεναι ἢ ὡς τιμήματα μετοχῶν ἐκ 200 φράγκων πληρωτέων ἀναλόγως τῶν ἐσόδων τῆς Ἐκθέσεως, ἢ ὡς συνδρομαὶ ἄνευ συμφωνιῶν ἀποδόσεως. Ἐν τῷ διαστήματι 10 ἡμερῶν τὰ Μεδιόλανα προσήνεγκον ἓν ἑκατομμύριον φράγκων ὑπὲρ τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ.

Ἀρκεῖ τοῦτο, ἵνα μαρτυρήσῃ οἵα δύναμις καὶ δραστηριότης ὠθεῖ τὴν μεγαλούπολιν ταύτην πρὸς τὴν πρόοδον.

×

Ἡ Δημαρχία, ὁ νομὸς Μεδιολάνων, ἡ Κυβέρνησις, τὰ διάφορα ἐμπορικὰ σωματεῖα τῆς Ἰταλίας ἔσπευσαν προσφέροντες τὰς ἰδίας αὐτῶν συνδρομὰς καὶ ἐν βραχεῖ τὰ κεφάλαια ἀφθόνως συνέρρευσαν εἰς εὐόδωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου.

Τότε καὶ τὸ σχέδιον ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ηὐρύνθη· ἡ Βιομηχανικὴ Ἔκθεσις ἀπέβη γενική, προστεθεισῶν αὐτῇ τῆς «Καλλιτεχνικῆς», τῆς «Κηπουρικῆς», τῆς «Ζωοτεχνικῆς», τῆς «Μουσικῆς», τῆς «Ἐργατικῆς».

×

Ὑπῆρξεν αὕτη ἡ σύγχρονος καὶ ἀπρόοπτος ἔκλαμψις τῆς θαυμασίου προόδου, ἣν ἐν εἰκοσαετεῖ βίῳ ἐποιήσατο τὸ Ἰταλικὸν Ἔθνος, οὐχὶ μόνον ἐν τῇ πολι-

---

49=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=49

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ — ΚΑΤΑΝΤΑ

Ἡ Φαντίνα, ἥτις ἵστατο εἰσέτι πλησίον τῆς θύρας, ἔκαμε τόπον, καὶ τὸν εἶδε διαβαίνοντα ἔμπροσθέν της, ἐκπεπληγμένη. Εἶδεν ἐνώπιόν της ἀντιπαλαιούσας δύο ἐναντίας δυνάμεις, δύο ἀνθρώπους διαφιλονεικοῦντας τὴν ἐλευθερίαν της, τὴν ζωήν της, τὴν ψυχήν, τὸ τέκνον της. Ὁ μὲν ἐξ αὐτῶν τὴν ἔσυρε πρὸς τὸ σκότος, ὁ δὲ πρὸς τὸ φῶς. Εἰς τὴν φαντασίαν της παρέστησαν οὗτοι ὡς δύο γίγαντες· ὁ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐλάλει ὡς ὁ κακὸς αὐτῆς δαίμων, ὁ δὲ ὡς ἄγγελος, ὁ ἄγγελος ὁ προστατεύων αὐτήν. Ὁ ἄγγελος ἐνίκησε τὸν δαίμονα, καὶ ὁ ἄγγελος οὗτος, ὁ λυτρωτὴς οὗτος, ἦτον αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἀπεστρέφετο· ἦτον ὁ δήμαρχος, ὃν ἐθεώρει μέχρι τοῦδε ὡς πρόξενον ὅλων της τῶν δυσφοριῶν· καὶ ἐνῷ αὐτὴ τὸν ἐξύβρισε τόσον ἀηδῶς, αὐτὸς τὴν ἔσωζε!

Ἔτρεμεν ὅλον της τὸ σῶμα. Εἰς ἀπάτην ἄρα διετέλει τόσον καιρόν; Καὶ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ μεταπλάσῃ ὅλην της τὴν ψυχήν;... Ἔβλεπε τὸν ἕνα, τὸν ἄλλον, ὡς παραλογισμένη· εἰς πᾶσαν λέξιν τοῦ κ. Μαγδαληνῆ ᾐσθάνετο διαλυομένας μὲν καὶ σκεδαζομένας ἐντός της τὰς ἀπαισίους σκιὰς τοῦ μίσους, γεννώμενον δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ της ζώπυρόν τι ἄρρητον· ἀγάπην, ἐμπιστοσύνην, χαράν.

Μετὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Ἰαβέρη, ὁ κ. Μαγδαληνῆς ἐστράφη πρὸς αὐτήν, καὶ τὴν εἶπεν ἠρέμα, ὡς ἀνὴρ σπουδαῖος, κατεχόμενος ὑπὸ βαθείας συγκινήσεως, καὶ προσπαθῶν νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα.

— Σὲ ἤκουσα. Δὲν ἤξευρα τίποτε ἀπὸ ὅσα εἶπες. Πιστεύω νὰ εἶνε ἀληθινά, ἐπειδὴ αἰσθάνομαι ὅτι ἀληθινὰ θὰ εἶνε. Οὔτε κἂν ἤξευρα ὅτι ἀπεβλήθης ἀπὸ τὸ κατάστημά μου. Διατί δὲν ἤρχουσουν νὰ τὸ εἴπῃς εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον; Τώρα, τὰ χρέη σου θὰ τὰ πληρώσω· θὰ στείλω νὰ φέρουν τὸ παιδί σου· ἤ, ἂν θέλῃς, ᾽παγαίνεις καὶ μόνη σου. Ἂν θέλῃς, ζῇς ἐδῶ· ἂν θέλῃς, εἰς τὰ Παρίσια· ὅπου θέλεις. Ἂν δὲν ἔχῃς ὄρεξιν νὰ ἐργασθῇς, μὴν ἐργάζεσαι. Ὅσα σὲ χρειάζονται χρήματα σὲ τὰ δίδω. Θὰ γίνῃς πάλιν τιμία, ὅταν πάλιν γίνῃς εὐτυχής. Καὶ μάλιστα, ἄκουσε· σὲ λέγω ἀπὸ τοῦ νῦν· ὅλα ἦναι καθὼς τὰ εἶπες, (καὶ δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τούτου) ποτέ, ταλαίπωρη, δὲν ἔπαυσες νὰ εἶσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐνάρετη καὶ ἄσπιλη.

Ὑπέρτερα τῶν ὅσα ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ ἡ πτωχὴ Φαντίνα ἦσαν ταῦτα πάντα ὁμοῦ. Νὰ ἔχῃ τὴν Τιτίκαν της! νὰ ἐξέλθῃ ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀτίμου βίου! νὰ ζῇ ἐλευθέρα, εὐποροῦσα, εὐδαίμων, τιμία, μετὰ τῆς Τιτίκας της! νὰ ἴδῃ αἴφνης ἀνοιγόμενα ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀθλιότητός της ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα τοῦ παραδείσου!

Προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς της ὡς ἐμβρόντητος ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ὅστις τὴν ἔλεγε ταῦτα, καὶ μόνον λυγμοὺς δύο ἢ τρεῖς ἆ! ἆ! ἆ! ἠδυνήθη νὰ προφέρῃ. — Ἐκάμφθησαν τὰ γόνατά της, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ κ. Μαγδαληνῆ, καὶ πρὶν αὐτὸς προφθάσῃ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ, ᾐσθάνθη ὅτι ἡ χείρ του κατεφιλεῖτο ὑπὸ τῶν χειλέων της.

Ἐκεῖ καὶ ἔμεινεν ἡ Φαντίνα, λειποθυμήσασα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΙΑΒΕΡΗΣ

Α᾽.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ.

Ὁ κ. Μαγδαληνῆς μετεκόμισε τὴν Φαντίναν εἰς τὸ νοσηλευτήριον, τὸ ἐντὸς τοῦ καταστήματός του, καὶ τὴν παρέδωσεν εἰς τὰς καλογραίας, αἵτινες τὴν ἔβαλον νὰ κατακλινθῇ, ὡς πάσχουσα ὑπὸ δεινοῦ πυρετοῦ. Διῆλθεν ἐκείνην τὴν νύκτα κακῶς ἔχουσα, παραδερομένη καὶ παραλαλοῦσα ὥρας πολλάς· ἀλλὰ τέλος ἀπεκοιμήθη. Τὸ πρωῒ ἅμα ἐξυπνήσασα, ἤκουσε πλησίον τοῦ προσκεφαλαίου της ἀναπνοὴν ἀνθρώπου· ἤγειρεν ὀλίγον τὸ παραπέτασμα, καὶ ποῖον εἶδε; τὸν κ. Μαγδαληνῆν, ὄρθιον καὶ ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐν οἴκτῳ καὶ ἐν εὐλαβείᾳ εἰς πρᾶγμά τι τεθειμένον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς της. Ἡ Φαντίνα ἐστράφη κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν βλεμμάτων του, καὶ εἶδεν ὅτι προσηύχετο εἰς σταυρόν τινα ἀνηρτημένον ἐπὶ τοῦ τοίχου ἄνωθεν αὐτῆς.

Ὁ κ. Μαγδαληνῆς μετεμορφώθη τοῦ λοιποῦ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Φαντίνης. Τὴν ἐφάνη ὡς περικυκλούμενος ὑπὸ φωτός. Πολλὴν ὥραν τὸν παρετήρησε σιωπῶσα, μὴ τολμῶσα νὰ τὸν διακόψῃ. Τέλος, τὸν εἶπε δειλῶς πως, — Τί κάμνετε ἐκεῖ;

Ὁ κ. Μαγδαληνῆς ἵστατο ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ ἀπὸ μιᾶς ἤδη ὥρας, περιμένων νὰ ἐξυπνήσῃ ἡ Φαντίνα. Ἔλαβε λοιπὸν τότε τὴν χεῖρά της, ἔψαυσε τὸν σφυγμόν της, καὶ ἀπεκρίθη· — Πῶς εἶσαι;

τικῇ αὐτοῦ ἑνότητι, ἀλλ' ἐν γένει ἐν πάσαις ταῖς ἐκδηλώσεσι ταῖς μαρτυρούσαις παρὰ τοῖς λαοῖς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν, ὧν διὰ τῆς ἐργασίας ἠξιώσαντο.

×

Ὅλη ἡ Ἰταλία, ἡ ἐμπορική, ἡ βιομηχανική, ἡ καλλιτεχνικὴ Ἰταλία συνέρρευσε σπεύδουσα ἐν Μεδιολάνοις, ἔνθα εἶδε συνηνωμένας καὶ ἔγνω τὰς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεις, ἐφ' ὧν θεμελιοῖ σήμερον τὰς λαμπροτέρας καὶ λογικωτέρας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας.

Ἡ πολιτικὴ ἕνωσις ἐπεσφραγίσθη ἠθικῶς καὶ ἐν τῷ ἐθνικῷ βίῳ, ἐν τῇ ὁδῷ τῇ πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν· ἡ Ἰταλία ἐσημείωσεν ὡς ἀφετηρίαν τὴν Ἔκθεσιν ταύτην, ἥτις διὰ τοῦτο οὐχὶ μόνον κατὰ τὴν σπουδαιότητα, ἀλλὰ καὶ χρονολογικῶς δικαιοῦται νὰ ὀνομασθῇ π ρ ώ τ η Ἐ θ ν ι κ ή.

×

Πρὶν ἔτι ἐπιλάβωμαι τῆς εἰδικῆς πραγματείας, οὐχὶ περιττὰ νομίζω νὰ εἴπω γενικά τινα περὶ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ ἐπιδόσεως τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ἐν οὐχὶ μακρῷ μέλλοντι ἀναπτυχθησομένων ἐμπορικῶν σχέσεων μεταξὺ ταύτης καὶ τῶν γειτόνων χωρῶν.

×

Πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν ἡ Ἰταλία ἐν γένει τὰ πλεῖστα εἴδη τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ὡς ἡ Ἑλλὰς σήμερον σχεδὸν πάντα, ὤφειλε νὰ εἰσάγῃ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἤδη ὅμως ἡ εἰσαγωγὴ εὕρηται τὰ μάλιστα ἠλαττωμένη καὶ βαίνουσα ὁλονὲν ἐλαττουμένη σὺν τῇ ἐλαχίστῃ, πυρετώδει, τολμηρᾷ ἀναπτύξει τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Ταχίστην, πυρετώδη, τολμηρὰν χαρακτηρίζω τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην· καὶ ὄντως, τοιαύτη ἐπιδείκνυται, κατασκοπουμένη ἀπέναντι τῆς πανταχόθεν ἐπιβαλλομένης ἀναπτύξεως τῆς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας. Ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, αἱ χῶραι τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης μακρόθεν πολὺ ὁρμησάμεναι κατέχουσι σήμερον τὴν μεγάλην βιομηχανίαν, μεγάλα βιομηχανικὰ καθιδρύματα, ὧν ἀπὸ πολλοῦ αἱ μέγισται δαπάναι δὲν ἐπιβαρύνουσι πλέον τὸ τίμημα τῶν παραγομένων εἰδῶν· ἐν Ἰταλίᾳ τὰ χθὲς ἔτι καὶ σήμερον ἀνεγειρόμενα τοιαῦτα καθιδρύματα ἢ διὰ μετοχικῶν ἢ δι' ἀτομικῶν κεφαλαίων, διὰ τῆς πρώτης αὐτῶν, σχετικῶς ἀτελοῦς παραγωγῆς, κατέρχονται ἀμέσως εἰς ἄνισον πάλην, ἐπ' αὐτῶν τῶν Ἰταλικῶν ἀγορῶν πρὸς τὴν ἔξωθεν εἰσαγωγήν, καὶ αἱ ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἑαυτῶν ἐργασίας προκύπτουσαι ἀναποφεύκτως ζημίαι, εὐκόλως δύνανται νὰ ἐπενέγκωσι τὴν ταχίστην αὐτῶν πτῶσιν καὶ καταστροφήν. Καὶ τοῦτο πολλάκις συνέβη· τινὰ τῶν μεγάλων τούτων βιομηχανικῶν καθιδρυμάτων μόλις μετὰ πέντε ἢ ἓξ ἐτῶν ἐργασίαν ἠδυνήθησαν νὰ δώσωσι ἓ ν μ έ ρ ο ς τ ο ῦ τ ό κ ο υ τῶν δαπανηθέντων εἰς ἵδρυσιν αὐτῶν μετοχικῶν κεφαλαίων.

Ἡ Ἀμερικὴ ἐν τῇ αὐτῇ εὑρεθεῖσα θέσει, ὡς πᾶσα χώρα ἥτις διὰ τῆς ἐλευθερίας ἄρχεται νέου σταδίου ἐθνικοῦ βίου, καὶ πιεζομένη καὶ βαρέως φέρουσα τὴν ἀπεχθῆ Ἀγγλικὴν εἰσαγωγήν, ἐποιήσατο χρῆσιν ὑπὲρ τῆς νεογεννήτου αὐτῆς βιομηχανίας, πάντων τῶν π ρ ο σ τ α τ ε υ τ ι κ ῶ ν ἐν τῷ ἐμπορίῳ μέσων· καὶ ἐν βραχεῖ αὕτη ἀναπτυσσομένη οὐχὶ μόνον κατέφθασε ἀλλὰ καὶ ὑπερέβη ἐνιαχοῦ καὶ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ πᾶσαν τὴν Εὐρωπαϊκήν. Ἐν τῇ Νέᾳ Ἰταλίᾳ ἡ πολιτικὴ μέχρι τοῦδε δὲν ἠθέλησεν ἢ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ προστατευτικὰ ταῦτα μέσα ὑπὲρ τῆς ἰδίας βιομηχανίας, ἥτις οὐχ ἧττον, εἰς ἑαυτὴν οὕτως εἰπεῖν ἐγκαταλελειμμένη καὶ ἀπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ δραστηριότητος ἀρυομένη δυνάμεις, χωρεῖ ἀείποτε πρὸς τὰ ἐμπρός, νικᾷ καὶ ὑπερβάλλει ἓν πρὸς ἓν τὰ μυρία προσκόμματα, ὑφίσταται καρτερικῶς τὰς πλήρεις θυσιῶν περιόδους τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τῆς παθητικῆς εἰς τὴν ἐνεργητικὴν ὕπαρξιν, καὶ ἀναπτύσσεται καὶ μεγαλύνεται. Εὐμοιρεῖ καὶ αὕτη πλεονεκτημάτων τινων ἐπὶ τῆς ἔξω βιομηχανίας ἧς ἡ παραμωγὴ ἵσταται πάντοτε παρὰ τὰς θύρας τῆς Ἰταλίας πειρωμένη παντὶ μέσῳ ἐν αὐτῇ νὰ ὑπεισέλθῃ· ὅτι κατὰ τὸ μηχανικὸν μέρος ἐπωφελεῖται τῶν τελευταίων ἐπὶ τὸ ἐντελέστερον νεωτερισμῶν· ὅτι ὡς ἐκ τῆς μεγίστης ποσότητος τῶν διαρρεόντων πανταχοῦ τῆς Ἰταλίας ὑδάτων χρησιμοποιεῖ ταῦτα πρὸς παραγωγὴν κινητικῆς δυνάμεως, οἰκονομοῦσα οὕτω ὅ,τι ἐν Γαλλίᾳ λ. χ. ἢ Ἀγγλίᾳ δαπανᾶται εἰς γαιάνθρακας· ὅτι τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν ἐν γένει εἶναι γλίσχρα πολὺ μᾶλλον ἐνταῦθα ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ· εἰ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ὀνομασθῇ π λ ε ο ν έ κ τ η μ α· ἂν δὲ ὡς τοιοῦτον προφαίνεται ἐν ταῖς πρώταις προσπαθείαις τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως εἶναι ὅμως ὅλως ἐφήμερον, καθότι αὕτη ἀδύνατον νὰ προοδεύσῃ ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ σχετικῆς τινος βελτιώσεως τῶν τυχῶν τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Τὰ πλεονεκτήματα ὅμως ταῦτα ἐναργές ἐστιν, ὅτι μικρὰν παρέχουσι τὴν βοήθειαν τοῖς ἀρτιγενέσιν ἐν Ἰταλίᾳ βιομηχανικοῖς ἱδρύμασι ἐν τῷ συναγωνισμῷ αὐτῶν πρὸς τὰ μεγάλα τῆς λοιπῆς δυτικῆς τε καὶ κεντρικῆς Εὐρώπης, ὧν τὸ μακρὸν παρελθὸν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ἄθροισμα τῶν δυνάμεων, ὧν διὰ τῆς μακρᾶς, συνεχοῦς ἐργασίας, ἐκτήσαντο. Προσθετέον δὲ ἐξ ἄλλου ὅτι τὰ κεφάλαια ἐν Ἰταλίᾳ δὲν εἶναι περισσά· αἱ μεγάλαι περιουσίαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διατελοῦσιν ἐν ταῖς χερσὶ τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, κλάσεώς τινος εὐγενῶν ἐπιμενόντων μέχρι τοῦ νῦν εἰς τὸ ν' ἀτενίζωσι τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ζῶσιν ἐν τοῖς παραδόσεσιν αὐτοῦ, ἀντὶ νὰ στραφῶσι πρὸς τὴν νέαν ζωὴν καὶ νὰ ζήσωσιν ἐν τῇ σήμερον, ἐν τῇ θετικότητι, ἐν τῇ ἀληθείᾳ χρησιμοποιοῦντες τὰ ἴδια κεφάλαια καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐνδεεστέρων τάξων. Τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὰ μάλιστα ἀνεπτυγμένον ἐν τῇ Λομβαρδίᾳ καὶ ἀρκούντως ἐν τῇ λοιπῇ Ἄνω Ἰταλίᾳ, ἥκιστα ἐκδηλοῦται ὑφιστάμενον ἐν τῇ Μεσημβρινῇ. Οὐδὲ ταῦτα μόνα εἰσὶ τὰ παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐνταῦθα βιομηχανίας. Οὐχ ἧττον ὅμως, ἐπαναλαμβάνω, αὕτη δι' ἐκπληκτικῶν προσπαθειῶν, ἀπὸ τοῦ μέσου τοσούτων ἐναντιοτήτων ἀνορθοῦται τολμηρὰ καὶ ἐπίμονος καὶ τοιαύτη οὖσα νικᾷ καὶ προοδεύει.

×

Καὶ μέχρι τοῦδε μὲν ἐν σπουδῇ καὶ ἐν στενοτάτῳ διαγράμματι εἶπον περὶ τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν καθιδρυμάτων, διότι ταῦτα ἀληθῶς καὶ πράγματι ἀντιπροσωπεύουσι τὴν β ι ο μ η χ α ν ί α ν. Ἐκτὸς ὅμως τούτων, ἀπαντώντων τὰς μείζονας δυσχερείας κατὰ τὴν σύστασιν καὶ τὴν ἑδραίωσιν τὰ μικρὰ κεφάλαια καὶ ἡ ἀτομικὴ δραστικότης καὶ δεξιότης ἐπιδίδονται μετὰ πλείονος πιθανότητος ἐπιτυχίας εἰς μυρίας ἄλλας βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ὡς ὅρον ὑπάρξεως δὲν ἀπαιτοῦσι τὰ μεγάλα μέσα καὶ τὴν συγκέντρωσιν τῆς ἐργασίας. Λαμβάνει δ' οὕτω ὕπαρξιν ἡ μέση ἐκείνη βιομηχανία, ἧς ἡ ταχίστη πρόοδος ἐν Ἰταλίᾳ, ἀποκαλύπτεται σήμερον διὰ τῆς Ἐκθέσεως· δὲν νομίζω δὲ ἐπουσιῶδες νὰ προσθέσω ἐνταῦθα καὶ τοὺς ἐπιβεβαιοῦντας αὐτὴν ἀριθμοὺς τῆς στατιστικῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ μόνα Μεδιόλανα, διότι ὅπως ἤδη εἶπον ταῦτα ἐξόχως ἀντιπροσωπεύουσι τὴν βιομηχανικὴν Ἰταλίαν. Τὸ 1843 ὅταν ἡ Λομβαρδία ὑφίστατο ἔτι τὸν Αὐστριακὸν ζυγόν, ὁ δῆμος τῶν Μεδιολάνων ἐκέκτητο 430 μικρὰ ἐν γένει βιομηχανικὰ καταστήματα· σήμερον ταῦτα ἀριθμοῦνται εἰς 850 τὸ διπλάσιον—ἐξ ὧν τινα σπουδαιότατα.

×

Ἐν ταῖς μᾶλλον πεπολιτισμέναις τῶν μεγαλουπόλεων λανθάνει παρὰ τῷ κατωτέρῳ ἐργατικῷ λαῷ ἐργασία τις ἀπίστευτος διὰ τοὺς μὴ εἰδότας αὐτήν, μακρά, ἐνδελεχής, ἄπαυστος, ἥτις διὰ τῆς συνηθείας ἀποβαίνει ἡ ζ ω ὴ αὐτὴ μυρίων ὄντων μεταβαλλομένων εἰς αὐτομάτους κινουμένας μικρομηχανάς· ἡ ἡμερουσία διάρκεια τῆ, ἐργασίαι ταύτης πολλάκις δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τὴν ἀ ν θ ρ ώ π ι ν ο ν συντήρησιν τῶν αὐτοκινήτων τούτων μικρομηχανῶν, ἃς περιττόν τις νὰ ὀνομάσῃ ἐμψύχους· αἱ ἐν ἀδικωτάτῃ δυσαναλογίᾳ καταναλισκόμεναι καθημεριναὶ δυνάμεις τῶν ὄντων τούτων τελοῦσι τὴν ἐργασίαν αὐτήν, ἥτις ἐστὶν ἡ καλουμένη μ ι κ ρ ὰ β ι ο μ η χ α ν ί α. Εἶδον αὐτὴν ἐν Νεαπόλει παράγουσαν τὰς πρὸς ἓ ν λ ε π τ ὸ ν πωλουμένας ἐντελεῖς καπνοσύριγγας, τὰ πρὸς ε ἴ κ ο σ ι λ ε π τ ὰ πωλούμενα κομψὰ ῥαβδία. Εἶδον αὐτὴν ἐν Μεδιολάνοις, ἔνθα τὰ μάλιστα συγκεντροῦται, παράγουσαν τὰ τ ρ ι ά κ ο ν τ α λ ε π τ ῶ ν τιμώμενα ὡραῖα δερμάτινα χαρτοφυλάκια, καὶ ἕτερα μυρία εἴδη.

Ἡ βιομηχανία αὕτη, τῆς ὁποίας κυριώτερον κέντρον ἐν Εὐρώπῃ μέχρι τοῦ νῦν ἐθεωροῦντο οἱ Παρίσιοι, ἐν Ἰταλίᾳ εὐρύνεται ὁσημέραι καὶ ἡ παραγωγὴ αὐτῆς, ἀτελέστατα καὶ σχεδὸν μόνον Μεδιολάνοις ἐπιδεικνυμένη ἐν τῇ Ἐκθέσει, ἐκπλήττει οὐκ ὀλίγον τοὺς ἐνδιαφερομένους.

×

Τὴν γενικὴν ταύτην καὶ ὑπὸ τὰς τρεῖς ἀπόψεις τῆς μεγάλης, τῆς μέσης καὶ μικρᾶς βιομηχανίας πρόοδον, ἴσως τινὲς νομίσωσιν ὀχληρὸν ἂν θελήσω νὰ δηλώσω ἐνταῦθα δι' ἀριθμῶν τῶν στατιστικῶν τοῦ ἰταλικοῦ ἐμπορίου ἐν παραλληλισμῷ ἀπωτέρας τινὸς πρὸς τὴν παροῦσαν ἐποχήν· ἄλλως τε ἀπ' ἀρχῆς ἐπέβαλον ἐμαυτῷ τὴν συντομίαν· καὶ δὴ ἀπολείπων τοὺς παραλληλισμοὺς μόνον τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν κατάστασιν θὰ πειραθῶ διὰ βραχέων καὶ ἀμυδρῶς νὰ ἰχνογραφήσω, στρογγυλεύων μετὰ γενναιότητος τοὺς ἀπαραιτήτους ἀριθμούς.

×

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἰταλικοῦ κράτους ἰσολογίζεται σχεδὸν μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀνερχομένων εἰς ἓν καὶ ἥμισυ δισεκατομμύριον φράγκων. Ἡ ἐμπορικὴ εἰσαγωγὴ ὑπερβαίνει τὸ δισεκατομμύριον καὶ τριακόσια ἑκατομμύρια, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ ὑπολείπεται ἐκείνης ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δηλαδὴ κατὰ τὸ 1]13· εἶναι ὅμως ἀληθές, ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τὸ πλεῖστον περιλαμβάνει φυσικὰ προϊόντα, ἐνῷ ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς πλέον τοῦ ἡμίσεως δισεκατομμυρίου εἶναι τὸ τίμημα βιομηχανικῶν προϊόντων.

Οἱ διασχίζοντες τὴν ἰταλικὴν χώραν σιδηρόδρομοι ἐντὸς 20 ἐτῶν ἐξετάθησαν κατὰ 6 χιλιάδας καὶ πλέον χιλιομέτρων, τετραπλασιασθέντες.

— Καλά. Ἐκοιμήθηκα, ἀπεκρίθη ἡ Φαντίνα· θαρρῶ νὰ εἶμαι καλήτερα. Θὰ εἶνε περαστικό.

— Προσευχόμουν, ὑπέλαβεν ὁ κ. Μαγδαληνής, ἀποκρινόμενος εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν τῆς Φαντίνης, ὡς εἰ ἤκουσεν αὐτὴν τώρα μόλις [illegible]

[illegible]

τὴν γυναῖκά του, μὴ τὸ βγάλωμεν ἀπὸ τὰ χέρια μας αὐτὸ τὸ παιδί. Βλέπω καὶ πάγει νὰ γίνῃ ἀγελάδα, ὅπου θὰ μᾶς δώσῃ γάλα πολύ. Κάποιος θὰ ἔλαβεν ἔρωτα εἰς τὴν μητέρα, καὶ ἡ τσέπη του πρέπει νὰ βροντᾷ.

[illegible]

Αὐτὸς τὴν ἀπεκρίνετο, — Αὔριον ἴσως· περιμένω νὰ μὲ τὴν φέρουν ἀπὸ στιγμὴ εἰς στιγμή.

Καὶ ἱλαρύνετο τὸ ὠχρὸν πρόσωπον τῆς μητρός. — Ὤ! ἔλεγε, πόσην θὰ αἰσθανθῶ ἀγαλλίασιν!

[illegible]

Τὰ ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καταβεβλημένα μ ε τ ο χ ι κ ὰ κεφάλαια ἀνέρχονται ὅλα ὁμοῦ εἰς δύο δισεκατομμύρια φράγκων.

Τὰ οἰκονομικὰ ταμεῖα ἀριθμοῦνται περὶ τὰς τέσσαρας χιλιάδας, τὰ πλεῖστα ταχυδρομικὰ καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐναποτεθειμένα ἐξ οἰκονομιῶν κεφάλαια ἀνέρχονται εἰς ἓν περίπου δισεκατομμύριον.

Τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἀνέρχονται εἰς πεντήκοντα ἑκατομμύρια φράγκων.

Αἱ ἑταιρίαι τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας μεταξὺ ἐργατῶν ἀριθμοῦσι περὶ τὰς τετρακοσίας χιλιάδας ἑταίρων μετὰ κεφαλαίου εἴκοσι δύο ἑκατομμυρίων.

×

Τὸ οἰκονομικὸν τοῦτο ἰχνογράφημα δύναται νὰ δώσῃ ἀμυδράν τινα ἰδέαν περὶ τῆς μεγάλης ἐν Ἰταλίᾳ δραστικότητος, ἥτις τείνει ἤδη διὰ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων νὰ ἐπιδράσῃ καὶ ἐπὶ τῶν γειτόνων αὐτῇ χωρῶν.

Περὶ τῶν προσεχῶν τούτων σχέσεων βραχέα τινὰ ἔτι θὰ γράψω ἐν τῇ προσεχεῖ ἀνταποκρίσει.

Α. Γ. Η.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἑλληνικὸς στρατός, ὁ ὁρισθεὶ πρὸς κατάληψιν τοῦ Βόλου, εἰσῆλθε μετὰ μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου εἰς Βελεστῖνον, σήμερον δὲ τὴν πρωΐαν ἀφεύκτως θὰ κατέλαβε τὸν Βόλον.

— Ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐν Τριπόλει Πρωτοδικῶν κ. Δημητρακόπουλος μετετέθη εἰς Ναύπλιον, ἀντὶ τοῦ κ. Σαρηγιάννη, μετατεθέντος εἰς Χαλκίδα, ἀντὶ τοῦ κ. Παλαμᾶ μετατεθέντος εἰς Τρίπολιν.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ πρόσληψις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ Ἰωσὴφ Γράντ, μὲ μισθὸν τριακοσίων πεντήκοντα νέων δραχμῶν κατὰ μῆνα.

— Τὴν ἐνταῦθα πρώτην εἰδικὴν μουσικὴν τῆς φρουρᾶς θέλει διευθύνῃ ὁ ἀρχιμουσικὸς κ. Σΐλλερ, τὴν δὲ δευτέραν ὁ ἀρχιμουσικὸς κ. Γαΐτεμβεργ.

— Κατὰ συνέχισιν τοῦ συστήματος τῆς αὐθαιρεσίας, ὅπερ παρακολουθεῖ ἡ παρ' ἡμῖν ἐγκαθιδρυθεῖσα αὐταρχία, διὰ β. διατάγματος τῆς 28 8βρίου ἐδόθη δύναμις νόμου καὶ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις εἰς τὰ ἄρθρα 5, 6, 26, 27, 28, 29, 30, 31 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου, συγχρόνως δὲ περιωρίσθη ἡ προθεσμία πρὸς κοινοποίησιν τῶν προτάσεων περὶ τῶν ὑποψηφίων εἰς ἡμέρας 12, ἡ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου γινομένη ἀνακήρυξις γενήσεται τὴν 11 ἡμέραν πρὸ τῆς ψηφοφορίας καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑποψηφίων γίνεται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐκλογήν (;).

— Καθ' ἕτερον διάταγμα ὁρίζεται εἰς 209 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν ἐκλεχθησομένων βουλευτῶν, ἐνῷ ὁ τῶν ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν ὁρισθήσεται διὰ μεταγενεστέρου διατάγματος.

— Ὁ εὐπαίδευτος καὶ χρηστότατος διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Σπυρίδων Πάγκαλος διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ ἐν Τρικκάλοις Γυμνασίου. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ νεαροῦ ἐπιστήμονος ἐστὶ δικαιοτάτη.

— Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τοῖς νεονύμφοις κ. Δαμιανῷ Βορρὲ καὶ τῇ κ. Μαρίᾳ τέως Οἰκονομίδου ἐπὶ τοῖς ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς τελεσθεῖσι χθὲς τὸ ἑσπέρας γάμοις των.

— Ἐν πάσῃ χαρᾷ ἀγγέλλομεν τοὺς ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀρραβῶνας τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ κ. Λάμπρου Δ. Ἀντωνοπούλου τῆς γνωστῆς καὶ φίλης οἰκογενείας μετὰ τῆς καλῆς κόρης Ἀνθῆς, θυγατρὸς τοῦ κ. Δ. Βοθρωντοῦ δικηγόρου, συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας ἀμφοτέραις ταῖς οἰκογενείαις.

— Τὴν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» δήλωσιν περὶ προσωρινῆς ἀποχῆς τοῦ κ. Καμπούρογλου ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτῆς μετὰ πολλῆς καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν συναδέλφων, ἀνεγνώσαμεν λύπης, σπεύδομεν δὲ νὰ εὐχηθῶμεν, ὅπως συντομευθῇ ὅσον οἷόν τε ὁ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας του ὁρισθεὶς χρόνος καὶ ἐπαναλάβῃ ὁ φίλος συνάδελφος τὰ δημοσιογραφικὰ αὐτοῦ ἔργα, ἐν τοῖς ὁποίοις ἀπετύπωσεν ὅλως ἴδιον τύπον, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπὸ τὴν ἐννεαετῆ ἐνδελεχῆ ἐργασίαν του, τὴν οὐδ' ἅπαξ διακοπεῖσαν, διεκρίνετο ἡ «Ἐφημερίς».

— Κατὰ τὴν «Πατρίδα» ἡ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία τοῦ Αὐστροουγγρικοῦ Λόϋδ ἐπαναλαμβάνει ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου τὸ παλαιὸν δρομολόγιόν της οὗπερ κέντρον θὰ ἦνε καὶ πάλιν ἡ Σῦρος.

— Μεταφέρομεν ἐκ τῆς «Ἄρτης» τὰ ἑξῆς:

«Ἀφίχθη ἐν τῷ τουρκικῷ τελωνείῳ Γεφύρας ἐκ τῆς γενικῆς διοικήσεως Ἰωαννίνων διαταγὴ ἔχουσα κατ' ἔννοιαν ὡς ἑξῆς:

Ἐπειδὴ οἱ Ἀρτινοὶ ἐπέδωκαν πρὸς τὴν κυβέρνησίν των ἀναφορὰς ζητοῦντες νὰ μεταφέρωσι τὰ προϊόντα ἐκ τῶν κτημάτων των, ὡς ἐκ τοῦ.ου τὸ ὑπουργικὸν ἐν Κων)πόλει συμβούλιον συνεπείᾳ ἐκθέσεως καὶ αἰτήσεως τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας σκεφθὲν ἔλυσε τὸ ζήτημα τοῦτο προσωρινῶς.

α) Θὰ ἐπιτρέψητε εἰς τοὺς Ἀρτινοὺς νὰ εἰσέρχωνται διὰ ζώων ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἐδάφους, ἅτινα θὰ σφραγίσητε διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ τελωνείου συντάσσοντες συνάμα καὶ κατάλογον περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, ἀφοῦ συνεννοηθῆτε προηγουμένως μὲ τοὺς ἀγωγιάτας τοὺς βουλομένους νὰ ἐργασθῶσιν εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων τῶν Ἀρτινῶν.

β') Δὲν θὰ ἐπιτρέψητε εἰς τὰ ζῶα τῶν Ἀρτινῶν νὰ εἰσέρχωνται καὶ νὰ ἐξέρχωνται ἄνευ τελωνειακοῦ δασμοῦ.

Ἐξεδόθη τῇ 8 7βρίου ἐκ Κων)πόλεως, ἐλήφθη παρ' ἡμῶν τῇ 26 ἰδίου καὶ ἀποστέλλεται αὐθημερὸν εἰς τὴν Διοίκησιν Φιλιππιάδος.

Μουσταφᾶ Ἀσήμ.

— Κατὰ τοὺς «Συλλόγους» προσεχῶς μεταβαίνει εἰς Ἰάσιον ἡ διάσημος ἠθοποιὸς Σάρα Βερνάρ, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ὀδησσόν. Ὁμοίως, λέγεται, ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐν Βιέννῃ παραστάσεων θὰ ἔλθῃ καὶ ἐνταῦθα.

— Κατὰ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ὁ Ριχάρδος Βάγνερ, ὁ περίφημος μουσουργός, ἀνεχώρησεν εἰς Ἰταλίαν διὰ λόγους ὑγείας. Βραδύτερον δὲ προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα ὅπως συμπληρώσῃ τὰ μελέτας αὐτοῦ περὶ νέου τινὸς μουσικοῦ ἔργου, ὅπερ θέλει ἔχει ὡς ὑπόθεσιν ἀντικείμενον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

— Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης κ. Martinez ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἱσπανικὴν γερουσίαν διάφορα νομοσχέδια διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἀστυκοῦ κώδικος, περιλαμβανομένης καὶ τροπολογίας τινὸς τοῦ περὶ γάμου νόμου. Ἡ Ἱσπανικὴ κυβέρνησις εἰσήγαγε κατὰ τὸ 1870 νόμον καθιστῶντα ὑποχρεωτικὸν τὸν πολιτικὸν γάμον· ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος κατηργήθη κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς βασιλείας τῷ 1875, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, καθ' ἃς τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα δὲν ἀνῆκον εἰς τὸ καθολικὸν δόγμα. Καί τοι δὲ ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις οὐδόλως προτίθεται νὰ προβῇ μέχρι τοῦ σημείου, εἰς ὃ ἡ κυβέρνησις τοῦ 1870 εἶχε προβῇ, ὅμως προτείνει ὅπως ὁ πολιτικὸς γάμος μὴ ἦναι ὑποχρεωτικὸς διὰ τοὺς καθολικοὺς τοὺς εἰσερχομένους εἰς γάμου κοινωνίαν συνῳδὰ πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς νόμους ἀλλ' ὅπως οὐδεὶς τοιοῦτος γάμος θεωρεῖται ὡς νόμιμος, ἐὰν δὲν ἐγγραφῇ δεόντως ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν. Ἡ ἐγγραφὴ αὕτη ἔσται ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ἱσπανοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ οἵτινες συζεύγνυνται συνῳδὰ πρὸς τοὺς νόμους τῆς χώρας, ἐν ᾗ παρεπιδημοῦσι.

— Ὁ ἐν Ρώμῃ καθηγητὴς Brunialti ὑπολογίζει, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχουσι 6,568,000 Ἰουδαίων, ὧν 5,500,500 εἶναι ἐν Εὐρώπῃ, 240,000 ἐν Ἀσίᾳ, 500,000 ἐν Ἀφρικῇ, 308,000 ἐν Ἀμερικῇ, καὶ 20,000 ἐν Αὐστραλίᾳ. Λαμβάνοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας, οἱ πλεῖστοι τῶν Ἰουδαίων ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν κατοικοῦσιν ἐν Ρουμανίᾳ, ἔνθα ἡ ἀναλογία εἶναι 7.44 ἐπὶ τοῖς 100 κατοίκοις. Μετὰ τὴν Ρουμανίαν ἔρχεται ἡ Ρωσσία ἥτις ἔχει 3.57 Ἰουδαίους ἐπὶ τοῖς 100 κατοίκοις. Ἡ Γερμανία ἔχει 1.22, ἡ Μεγάλη Βρεττανία 0.20 καὶ ἡ Πορτογαλλία μόνον 0.04

— Τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον του κόμματος τῆς «Ἀλυτρώτου Ἰταλίας,» ἡ «Italia degli Italiani,» ἧς τινος ἡ δημοσίευσις ἐπὶ ἓν περίπου ἔτος εἶχε διακοπῇ, ἤρξατο αὖθις δημοσιευομένη. Ὁ ἐκδότης αὐτῆς κ. Imbriani, συνοψίζων τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ φρονήματα λέγει, ὅτι ἡ Ἰταλία ὀφείλει νὰ μὴ διάκηται φιλικῶς οὔτε πρὸς τὴν Αὐστρίαν, οὔτε πρὸς τὴν Γαλλίαν, οὔτε πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἐφ' ὅσον αἱ χῶραι αὗται κατέχουσι τὴν Trent καὶ τὴν Τεργέστην, τὴν Νίκαιαν, καὶ τὴν Κορσικήν, καὶ τὴν Μελίτην.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τοῖς «Συλλόγοις» Βουκουρεστίου.

Ἡ Gazette de Roumanie λέγει ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐνετάλη νὰ αἰτήσῃ παρ' ἁπάντων τῶν διαχειριστῶν τῶν ὑπὲρ εὐεργεσιῶν κληροδοτηθεισῶν περιουσιῶν ὡς συντήρησιν νοσοκομείων, σχολῶν, ἐκκλησιῶν κτλ. ὅπως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους παρουσιάσωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς των.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν συνεκροτήθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐπιφορτισμένης νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῶν κληροδοτημάτων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ρουμουνικῶν (sic) σχολῶν, ἃς σήμερον ὁ κ. Οὐρέκιας καὶ Σα ἱδρύουν, διότι ὅταν πρὸ δεκαετηρίδων οἱ μακαρῖται ἕλληνες δωρηταὶ ἀπέθανον, μόνον ἑλληνικὰ ὑπῆρχον, καὶ αὐτὰ ἑλληνιστὶ ἐν ταῖς διαθήκαις των ἐκληροδοτήθησαν.

Προκειμένου νὰ σφετερισθῶσι ξένην περιουσίαν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οὔτε οἱ νόμοι, οὔτε αἱ διαθῆκαι, οὔτε ἡ εὐσχημοσύνη.

Ὁ «Ρουμοῦνος» λέγει ὅτι ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ ρουμουνικὴ σχολὴ συχνάζεται ἤδη περισσότερον καὶ ὅτι προσετέθη καὶ διδάσκαλος τῆς τουρκικῆς, ἐξ οὗ κατεπείσθη ἡ Πύλη περὶ τῶν καλῶν τῆς σχολῆς προθέσεων (;!).

Κύριε Ε. Ἀντωνιάδη,

Θὰ ἐκπλαγῆτε ἴσως ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῆς ἀνὰ χεῖρας, ἣν ἀπευθύνω ὑμῖν διὰ τῆς δημοσιότητος. Ἠναγκάσθην νὰ καταφύγω εἰς αὐτήν, διότι ὑμεῖς οἱ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καλούμενοι ἰσχυροί, οἱ κατακτῶντες ἀξιώματα ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ ἐπισειόμενοι ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν κοινωνικῶν βαθμίδων, θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως ἀναξιοπρεπὲς νὰ κατέλθητε εἰς ἔστω καὶ ἐπιστολιμαίας σχέσεις πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἔντιμον τάξιν τῶν ἐργαζομένων.

Ἀρκεῖ ὅτι σεῖς ἀπολαμβάνετε μόνον καὶ ἀποβαίνει τῇ ἀληθείᾳ ἱκανὴ ἀμοιβὴ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐκ τῶν ἰδίων μόχθων ἀποζῶντας, ὅτι τρέφομεν ὑμᾶς τοὺς περιβλέπτους ἄρχοντας καὶ παχύνομεν τὰς ἁβρὰς ὑμετέρας σάρκας διὰ τοῦ ἰδίου ἡμῶν αἵματος.

Ἀλλὰ ἀξιότιμε κύριε, καὶ ἕτερος λόγος ἐπιτάττει μοι νὰ ἀποταθῶ ὑμῖν δημοσίᾳ. Ἐπιθυμῶ νὰ συζητήσω ὑπὸ τὸ φῶς. Τὰ πλαγίας ὁδοὺς καταλαμβάνουν οἱ δολοφόνοι. Ἡ παρρησία καὶ τὸ θάρρος ἐστὶν τὸ ἀσφαλέστερον χαρακτηριστικὸν τῶν ἐντίμων πολιτῶν.

Ἀλλὰ μὴ ἀνησυχῆτε. Δὲν προτίθεμαι νὰ ἐξεγείρω ἐν τῇ ὑμετέρᾳ συνειδήσει —ἣν ἄλλως τε ἔχετε θωρακίσει διὰ σιδηρῶν φραγμῶν— οὔτε τύψιν οὔτε μεταμέλειαν. Ἔπειτα σεῖς οἱ μεγάλοι καθιερώθη, οἱονεὶ ὡς δικαίωμα, ὅπως ἀστείζησθε ἐνίοτε μὲ τὸ χρῆμα, μὲ τὸ αἷμα, μὲ τὴν τιμήν, μὲ τὴν ζωὴν τῶν ἀνισχύρων, ἄνευ φόβου νὰ διαταραχθῇ ἡ ἐπίφθονος ἡμῶν δόξα. Καὶ διατί ὄχι; μήπως τὰ ἀγαθὰ ταῦτα δὲν ἀνήκουσιν ἀείποτε εἰς τὴν ἰσχύν, τὴν βίαν καὶ τὸν δεσποτισμὸν ὑμῶν τῶν ἀρχόντων.

Σκοπῶ μόνον νὰ ὑπομνήσω ὑμῖν σειρὰν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἴσως δὲν ἐξηλείφθησαν εἰσέτι τῆς μνήμης, ἀφοῦ μάλιστα παραδόξως ταῦτα ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ ὁμόσητε ἐναντίον ἐμοῦ καὶ τῆς λῃστευθείσης περιουσίας μου ἐκδίκησιν συστηματικήν, στρέφων κατ' ἐμοῦ τὴν ἐξουσίαν, δι' ἧς ἡ Πολιτεία εἶχεν ἀναθέσει ὑμῖν τὴν περιφρούρησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Ἀλλὰ τί σημαίνει ἂν διαρπαγῇ ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων, τῶν ὄπισθεν τῆς νομιμότητος ὀχυρουμένων, μία ἢ καὶ πλειότεραι περιουσίαι ἐξ ἑκατοντάδων χιλιάδων φράγκων; Ἀρκεῖ ὅτι σεῖς οἱ στυλοβάται τοῦ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος, σεῖς οἱ περιφανεῖς ἐν τῷ πολιτικῷ στερεώματι ἀστέρες, ἀποθησαυρίζετε εἰς τὰ μέγαρα ὑμῶν τὸν ἱδρῶτα τῶν ἐντίμων πολιτῶν, καὶ θαυμάζεσθε, καὶ μεθύετε ὑπὸ τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῆς εὐπαθείας.

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1875 — θὰ ἐνθυμεῖσθε ἴσως — ἐπανεκάμψατε ἐξ Ἀλεξανδρείας, τίς οἶδεν ὑφ' ὁποίων σοβαρῶν τῆς ὑπηρεσίας λόγων, ἢ συμφερόντων τοῦ ἑλληνισμοῦ ὁρμώμενος. Ἦτο ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, καθ' ἣν ἄπειρα θύματα λῃστευθέντα ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε προξενικῶν ἀρχῶν, ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς ἔρημα καὶ γυμνά, ἀπαλλοτριωθέντα τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἐνέμετο ἡ ἐγνωσμένη λῃστρικὴ τοῦ Σκούφου συμμορία. Ἓν τῶν θυμάτων ἠριθμούμην κἀγώ. Ἐν ἀπελπισίᾳ διατελῶν κατέφυγον κἀγὼ ἐνταῦθα, εἰς τὴν ἐλευθέραν λεγομένην Ἑλλάδα, τὴν ἑστίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς προόδου ὅπως ζητήσω καὶ εὕρω δικαιοσύνην παρὰ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Μειδιᾶτε χαιρεκάκως ἴσως.

Αἴ! ἡμεῖς, οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐργασίας, ἔχομεν εἰσέτι τὴν μωρίαν νὰ πιστεύωμεν ἐνίοτε ὅτι λειτουργοῦσι νόμοι ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλὰ μοὶ εἵμαρτο ἀτυχῶς νὰ διδαχθῶ, ὅτι αἱ ἐκλεκτότεραι μερίδες τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀδιαλείπτων λῃστικῶν καὶ κακούργων ἐπιχειρήσεων πληροῦσι τὰ βαλάντια τῶν ἐνταῦθα μεγαλοσχήμων καὶ νομιμοφρόνων ἐγκληματιῶν.

Δὲν φρονεῖτε ὅτι εἶνε ἀναμφισβήτητος ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἀξιότιμε κύριε Ἀντωνιάδη; Ἀλλ' ἔστω.

Τὸ αὐτὸ ἑσπέρας συνηντήθημεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κουμουνδούρου. Καὶ ὅταν ὁ κ. Πρόεδρος παρέργως ἠρώτησεν ὑμᾶς διὰ τῆς ἀφελεστάτης φράσεως «πῶς εἶνε τὰ προξενικά», ἐσπεύσατε διὰ τοῦ πανηγυρικωτέρου ὕφους νὰ παραστήσητε ὡς εὐεργέτας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἀνθρώπους, αὐτόχρημα λῃστάς, καθ' ὧν ἄπειροι καταγγελίαι ἐπλήρωσαν τὰ ἀρχεῖα τὰ ἀνεξερεύνητα τῆς Εἰσαγγελίας, καθ' ὧν ἐξηγέρθη ὑπ' ἀγανακτήσεως σφοδρᾶς ἡ ἀλεξανδρινὴ κοινότης, καὶ ὧν τὰ αἴσχη ἠτίμασαν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ῥίψω οὔτε τὸν ἐλάχιστον κἂν ὑπαινιγμὸν ὅτι μυστήρια ἀμοιβαῖα ἐκίνουν τὴν γλῶσσαν ὑμῶν εἰς διθυράμβους ὑπὲρ ἀνθρώπων,—οὓς ἔχω ἀλίγυστον πεποίθησιν ὅτι καὶ καταδικάζετε ἐν τῇ συνειδήσει σας. Διότι πρέπει νὰ ὁμολογήσετε ὅτι ὑμεῖς εἶσθε τίμιος καὶ εὐσυνείδητος ἀνήρ. Ἔχω μάλιστα τὴν ἁπλότητα νὰ φρονῶ ὅτι φιλανθρωπία καὶ οἶκτος ἐνέπνεον ὑμᾶς ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τοῦ ἱκριώματος καὶ τοῦ κατέργου.

Ἀλλὰ δυστυχῶς καθ' ὃν χρόνον παρέφερεν ὑμᾶς ὁ ὑπὲρ τῶν προξενικῶν ἐκτρωμάτων ἀκράτητος ἐνθουσιασμός, εἴχετε λησμονήσει, ὅτι μεταξὺ τοῦ ἀποθαυμάζοντος πλήθους, ἐν τῇ πρωθυπουργικῇ αἰθούσῃ, παρευρίσκετο κατὰ λάθος καὶ ἓν θῦμα καταλῃστευθέν, εἰς πολίτης τοῦ ὁποίου ἡ ἄνανδρος σπεῖρα τῶν προξενικῶν ὀργάνων ἐξηφάνισε τοὺς καρποὺς ἐντίμου τριακονταετοῦς ἐργασίας. Καὶ ἀ-